

Astăzi, Marți, 3 Septembrie, 2024

Sf. Sfințit Mc. Antim, episcopul Nicomidiei; Sf. Cuv. Teoctist din Palestina; †) Sf. Cuv. Neofit și Meletie de la Mănăstirea Stânișoara

2 Corinteni 2

¹⁴ Mulțumire fie-I adusă deci lui Dumnezeu, Celui ce pururea ne face biruitori întru Hristos, și prin noi descoperă'n tot locul mireasma¹ cunoștinței Sale!

¹⁵ Pentru că noi Îi suntem lui Dumnezeu bună mireasmă a lui Hristos între cei ce se mântuiesc și'ntrre cei ce pier:

¹⁶ unora, adică, mireasmă a morții spre moarte; iar altora, mireasmă a vieții spre viață. Și pentru aceasta cine-i destoinic?

¹⁷ Că noi nu suntem precum cei mulți, care negustoresc² cuvântul lui Dumnezeu; ci ca din curăția inimii, ci ca din partea lui Dum-

nezeu în fața lui Dumnezeu gărim întru Hristos.

2 Corinteni 3

¹ Începem oare din nou să spunem cine suntem? Sau nu cumva avem nevoie – cum au unii – de scrisori de'nfățișare³ către voi sau de la voi?

² Scrisoarea noastră sunteți voi, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii;

³ voi arătați că sunteți scrisoare a lui Hristos încredințată slujirii noastre⁴, scrisă nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului Celui-Viu, nu pe table de piatră, ci pe tablele de carne ale inimii.

¹Aromatele fumegânde ce însoțeau întoarcerea triumfală a împăratului biruitor, din al cărui cortegiu făceau parte atât învingătorii (spre viață) cât și învinșii (spre moarte); vezi și următoarele două versete.

²Înțelesul exact: cei ce fac trafic cu cuvântul lui Dumnezeu (Evanghelia), tratându-l ca pe o marfă mărunță, uneori falsificată, din care pot dobândi cu ușurință profituri mari.

Matei 23

²³ Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici!, că dați zeciuală din izmă,

³ = Scrisori de recomandare.

⁴Literal: slujită de noi. Înțelesul poate fi foarte larg: Apostolii sunt, în același timp, tahigrafii cărora Hristos le dictează scrisoarea, și cei care le-o înmânează destinatarilor.

din mărar și din chimen, dar ați lăsat părțile cele mai grele ale legii: dreptatea, mila și credința; pe acestea trebuia să le faceți, fără ca pe acelea să le lăsați;

²⁴ călăuze oarbe, care strecurăți țânțarul și înghițiți cămila!

²⁵ Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici!, că voi curățiți partea din afară a paharului și a blidului, dar înlăuntru ele sunt pline de răpire și de ne'nfrânare⁵.

²⁶ Fariseu orb!, curăță'ntâi partea dinlăuntru a paharului și a blidului, pentru ca și cea din afară să fie curată!

²⁷ Vai vouă, cărturari și farisei fățarnici!, că semănați cu mormintele văruite, care se arată frumoase pe dinafară, dar înlăuntru sunt pline de oase de morți și de toată necurăția.

²⁸ Așa și voi, pe dinafară vă arătați dreپți oamenilor, dar pe dinlăuntru sunteți plini de fățarnicie și fărădelege.⁶

Tâlcuire

Curățește cele dinlăuntru, ca și cele din afară să fie curate. În societate ne purtăm bine mai totdeauna, fiindcă ne temem de judecata oamenilor și ne înfrânăm. Dacă și purtarea din afară este stricată, înseamnă că s-a ajuns la treapta cea mai de pe urmă a răului: orice rușine este deja pierdută. Nu totdeauna însă purtarea vrednică e însoțită de un fel bun de a gândi și simți. Când lucrurile stau astfel, dezmiardarea de sine are în om deplină libertate; acesta și-o satisface și prin faptele din afară, pe cât îngăduie ochii oamenilor și pe cât poate să-și ascundă de ei faptele sale: întocmai ca un mormânt văruit. Totodată, necurăția lăuntrică spurcă și cele din afară ale omului. Curățește, dar, lăuntru, și vei fi curat tot, te vei face vas pe care Stăpânul casei poate să-l întrebuințeze la orice lucru bun. Trebuie să ne minunăm de faptul că cele lăuntrice rămân nebăgate în seamă: doar nimeni nu-și dorește pieirea. Pesemne că vrăjmașul ține aceste suflete în orbire: „Asta nu-i nimic, păcate învederate să nu fie”, ori le învață să amâne de la o zi la

⁵ Păcatele prin care conținutul vaselor este procurat și consumat.

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

alta lucrul de căpetenie: „Mâine o să ne ocupăm serios de suflet, așa cum se cuvine, iar acum să-l lăsăm să se desfete puțin” cu gânduri și închipuiri pătimășe, dacă nu chiar cu fapte. Să ne ferim a ne învechi în această stare, ca nu cumva îndreptarea noastră să devină cu neputință, la fel ca deprinderea bătrânului cu unele obiceiuri.⁷

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.